

Кулинъ допрѣ почти чакъ до Бѣлградъ. Хаджи Бей ся трудяше да си направи пѣть отъ Соколь презъ планинѣ-тѣ. Ибраимъ паша Шкутарскій излезе съ едно войнство почти отъ 40,000 души на границѣ-тѣ при Нишъ.

Сега наистина че бѣше това смѣшно дерзновение, като искаше рая-та кое-какъ наоружена само отъ голѣмѣ нуждѣ, и то само отъ едно окруженіе, да стои на срѣщо еднѣ такавѣ страшнѣ военнѣ силѣ.

Кара Георгій, кой-то само той единъ не бѣше изгубилъ въ такъ страшнѣ бурѣ присѣствие-то на духъ-тѣ си, излезе съ едно твърдѣ малко войнство на срѣщо Хаджи Бея, намѣри го при Печкѣ и така го разби и отпѣди, что-то никакъ неможаше да помисли за още единъ пѣть да ся върне. Нѣ преди да ся удари Кара Георгій съ Хаджи Бея, бѣше поставилъ на срѣщо онаѣ голѣмѣ Босненскѣ силѣ Катича съ 1500 души, кой-то бѣше ся намѣстилъ на твърдѣ згодно мѣсто, и истина че ся рани тукъ самъ Катичъ, обаче чтомъ ся удари и распѣди непріатели-тѣ. Следъ това Кара Георгій трагна презъ планинѣ-тѣ за да иде и въ оныя окруженія, кои-то бѣхѣ Босненцы-тѣ привзѣли. Оныя, кой-то бѣхѣ попереди отъ страхъ-тѣ на народъ-тѣ побѣгнали и оныя, кой-то можахѣ само да носѣтъ оружие събра той сѣ при себе си; и въспостави всички оны за главны, кой-то въ оня страхъ небѣхѣ изгубили присѣствие-то на духъ-тѣ си, а отъ оныя пакъ никого неостави живъ, кои-то бѣхѣ помислили да ся предаватъ на Турцы-тѣ. Помѣжду много други, бѣше дошелъ при него тогда и Милошъ Стоичевичъ (отъ Поцерѣ) единъ